

● לא תהיה התערבות צבאית זרה בעיראק, בשלב זה. למרות ריכוזי הצבא על גבול סוריה וירדן, ולמרות נכונותם של גמאל עבד אלנאצר והמלך חוסיין לנסות ולספח את עיראק בעזרת הנשק, יירתעו שני השליטים מפני פלישה. הגורם המרתיע: הבטחה סובייטית למפלגה הקומוניסטית בעיראק, שברית המועצות לא תרשה התערבות צבאית זרה נגד משטרו של קאסם.

● יחד עם זאת, אין זה מן הנמנע כי תחול התערבות כוזב, בשלב מאוחר יותר, במקרה של הפלת משטרו של קאסם על ידי הימין או הקצונה הלאומנית, או במקרה שהקומוניסטים יחליטו להשתלט גלויות על המדינה. ההתערבות, במקרה זה, תיעשה על ידי בקשתם של תופסי השלטון החדשים.

● עשרות תלונות יוגשו בימים הקרובים לוועדת הבחירות המרכזית על הפעלת לחץ ואמצעי אלימות. התלונות יוגשו על ידי כל המפלגות, כולל מפא"י, גם על מקרים פעוט־ערך של הפרעות לאספות מפלגתיות. אין זה מן הנמנע גם, כי עוד בשעה מאוחרת זו יוכנסו לפעולה פלוגות־סער, בהסוואת סדרנים, של כמה מפלגות.

● מועמדים רבים לכנסת, הנראים כיום כעומדים במקומות לא־יריאליים, יהיו חברי הכנסת הרביעית.

עוד בשבועות הראשונים לכהונתה של הכנסת החדשה, יתפרסמו כמה מדאשי הרשימות — ברובם קשישים — יפנו דרך לבאים אח־ריהם. לפחות שר אחד מהממשלה הנוכחית יהיה בין המתפרסמים האלה.

● חברת מי כונית צרפתית תביע את נכר נותה למפור את מכוניותיה להרי ככה במפעלי "קייזר פרייזר" בישראל. קרוב ל־100 דאי כי אפרים אי־

ליו ידחה הצעה זו.

● מסוימים רבים יותר של בתי־הספר ה־15 יסודיים יוכלו להמשיך בלימודי דיהם התיכוני ייב. בחוגי משרד החינוך מצפים כבר בעתיד הקרוב להעלות בשיעור עצום של התמיכה הממשלתית בחינוך התיכוני.

● מאות בני קיבוצים יפלוש לערים הגדולות ביום הבחירות. מפא"י גייסה את בני כיתות י"א וי"ב בי כל רחבי איחוד ה־

קבוצות והקיבוצים כפעיליה ביום הבחירות. יש להניח שאחדות העבודה ומפ"ם לא יפגרו אחריה.

● שערוריה תפרוץ בחוגי הקולנוע, למשייתכבר כי פסילת התסריט של הסרט "חולות לוחטים", על־ידי הצנזורה הישראלי, לא כאה בגלל חישובים מוסריים בלבד. אשר הירשנברג, שהודיע מפיק על פסילת סרט ההרפתקות, נימק פסילה זו בגלל סילוף דמותו של הנוער הישראלי, כפי שהוא מופיע בסרט. יתברר כי חישובים כספיים מרחיק־לכת והתערבותה של חברת סרטים הוליוודית, היוו גורם נכבד בפסילת התסריט.

● נכון קרב ממושך על הזכויות לטלוויזיה בישראל. שתי חברות אמריקאיות ואברה אירופאית אחת הודיעו על נכונותן להתקין משרד טלוויזיה בארץ. יש נטיה במשרד ראש הממשלה לתת זכויות לאחת החברות האמריקאיות, למרות שתנאיהם הגרועים יותר. הסיבה: ראשי החברה קשורים עם המגבית היהודית המאוחדת.

● נציג חרות בוועדת הכספים בכנסת עלול להביא להשיג הית ההחלטה לשרד שידורים מסחריים על גל שלישי ב"קול ישראל". טענת חרות: השידורים המסחריים יכניסו לקול ישראל סכומים גדולים מן הצד, אפשרו להנהלת שירות השידור לבצע החלטות שונות, כהוצאת עלון רדיו, מבלי להיוועץ בוועדת הכספים.

העם

הסיכום

מחכים שזה יעבור.

בחירות

ריסוך בשעה ה־11

המירוץ התקרב לקיצו. המתח בין הברו־חרים לא עלה, אולי להיפך. האורח הרגיל כבר ידע לרוב בעד מי יצביע — אם יצביע אחרי שבשבעות הראשונות של מערכת הבחירות הארוכה היה מוכן לשמוע את דברי המפלגות, פנה עתה סקרנותו. באספות הבחירות לא נשמע שום רעיון חדש; הנגיד אלים חזרו על דבריהם בכוח האינרציה. עוד יום, עוד גאום והכל יחזור לקדמותו. רק נמסות הבחירות המפלגתיים עלה ה־מתח. המנגנונים העמוסים השתלטו עתה רק בקושי קצתני על אלף שטחי־הפעולה, מחיפוש אחר סיסמות מצלצלות לשים פני הנואמים, ועד להכנת המודעה שתשמין את היריב, אשר השמיץ במודעתו האחרונה את מודעת־ההשמעה הקודמת של המפלגה.

מספר האספות הגיע לשיאים מדהימים. נערכו אספות מכל הגדלים, על כל הנושאים, בכל המקומות, בפני כל החוגים ה־אפשריים. אספות המוניות תחת כיפת־השמיים, אספות בבתי־כנסת, אספות ליד ספל בטרקלין בורגני, אספות באולמות־פאר ואספות בחדר־האוכל של מפעלים. היו אספות מיוחדות לסוחרים ולפקידים, לעולי אפגאניסטאן ולדוברי פולנית, אספות לאמהות עובדות ולפנסיונרים זקנים, אספות לתושבי־פרברים ולשוכני וילות. מדין ועד אילת הפכה המחרשה המפלגתית את הקרקע בחריש עמוק ויסודי.

מרכז המאמץ המפרך היתה תל־אביב וסביבתה הקרובה. בגוש מרכזיים למעלה משליש הבוחרים וכל מרכזי המפלגות. על כן, בהתקרב מועד ההכרעה, הופעלו כל כלי הנשק — מן התותחים הכבדים ועד לאקדחי־הפקקים — לירות מטחי־ריכוך על האגוז הקשה ביותר: תל־אביב. בערב אחד, למשל, קיימה מפא"י לבדה 16 אספות־בחירות פומביות. חרות, מפ"ם, הדתיים והנשים ה־בוחרות לא פיגרו אחריה. מה היה להן לומר? למי אמרו את דבריהן ואיפן מן הנשבות על שאלות אלה (ראה להלן) הצטיירה חמורה של קדחת מפלגתית ושלחה כמעט־אדישה של הבוחר.

אספות

סקס־אפיל במספרים

מודעות בעתונים, כרוזת־רחוב והזמנות פרטיות שנשלחו בדואר, הומינו את הבוחר הישראלי לבוא למקום פלוני כדי לשמוע את דברי הנואם האלמוני על בעיות השעה. כתבי העולם הזה בחרו שש מתוך 24 אספות שהתקיימו בתל־אביב לבדה בסוף שבוע זה, אשר יש בהן כדי לספק תמונה של מאמץ־השיכנוע המפלגתי בשעה ה־11 לפני פתיחת הקלפי.

על מה שראו ושמעו מדווחים כתבי "העולם הזה":

הגברת רוזנבאום קיבלה את פני בלבויות. "בבקשה", אמרה ללה הפתעה, והובילה אותי אל טרקלין ביתה שברחוב ברדיצ'בסקי 25, בטרקלין ישבו איתה שעה ארבע שנים. "אה, איזו הפתעה, יש גם גבר". הארבע חיכו להופעתו של ליאו דולצ'ין, חבר הנהלת הסוכנות היהודית, שהיה צריך להרצות מטעם מפלגת הציונים הכלליים. מדי רגע נוספו אורחות נוספות.

סוכר, סכרין ופיחות. דולצ'ין הגיע זהו גבר נאה מאד, בעל הופעה מקסימה של סניור מקסיקאי. הוא חיך לגברות ב־בסתחן של מרצה מנוסה. הוא כבר הופיע ביותר מ־80 מסיבות־הסברה כאלה, מאז פתח חו־הציונים־הכלליים את מערכת הבחירות שלהם. את הפגישה הראשונה ערכנו ב־בית מר לבנון, מסביבה הגברת רות אלטבאור, האחראית לענף זה של הסברה. "היו אספות של 50-40 ואפילו 80 נשים". הם התחילו בזה עוד בחודש מרס, זמן רב לפני ששמעון בזה עוד בחדש מרס, זמן הנשים הבוחרות שלו. "פרס? מתערב כאן יצור צעיר ונאה. הרבה רעיונות העתיקו מאיתנו." לוויה קישון, פעילה (מאד) בציו־ניס־הכלליים, מורה שזה עתה חזרה משליחות של שנה וחצי בברזיל, יש מדינות מאד מסוימות: "אנחנו עושים בשקט, והם ברעש. זה ההבדל בינינו". העשיה בשקט החלה, בנוכחות 14 נשים. הגברת רוזנבאום עימתה־הליכות הגישה

תה ועוגות ("תודה, בלי סוכר, הבאתי אתי סכרין") וליאו דולצ'ין הפעיל את קסמו. היה לו יתרון אישי לא מבוסס: אין הוא מועמד לא לכנסת ולא לעיריה. הוא הגיע לפני שלוש שנים ממקסיקו, ואינו מחפש קריירה מדינית בישראל. גם להתעשר אינו מבקש. יש לו מספיק.

הוא איש כלכלה, ועל כן בוחר הוא לדבר הערב על כלכלה. מיבצע לא קל: לדבר על גרעון, ייבוא, ייצוא, מיליונים, מיליארדים, מיליונות ומאות־תשלומים. אבל הוא עושה זאת בבהירות כזו, בחן כזה, שהמספרים מקבלים זוהר סקס־אפילי ממש. הוא מסביר מדוע לא יכול הסיניאליזם להבטיח התפתחות כל־כלית ומשיכת עולים והון מערבי בעשור השני. יש שאלות? "כן, מה יהיה עם הפיחות?" דולצ'ין מסביר מה יהיה עם הפיחות.

חגיפת ראש

הסדרן התפנה לרגע מעריכת במרתף מועדון בעלי־המלאכה והעזרה והורה לי: "באת לאסיפת הספרים? כאן, באולם הזה." פשוט ניחש בבהירות נבואית שאני ספר. אילו חשב שאני סוחר־ירקות, למשל, היה אומר לי להיכנס לאולם הסמוך, הגדול יותר.

האולם שבו נועדה להתקיים אסיפה לספרים מטעם מפא"י, היה עדיין ריק לחלוטין, עשר דקות אחרי המועד שנקבע לי התחלת האסיפה. התיישבתי, וב־ליבי תפילה שהספר שלי לא יהיה בין המשתתפים. אם לדון לפי נאומיו האינסופיים בענייני פוליטיקה, בשעה שהוא מספר אותי, הרי שמקומו כאן הערב.

החלו מופיעים. מול שהספר שלי לא בא. אחד גבוה ורוח, שני נמוך ורוח. "איפה הספרים?" שאלו. הסדרן הצביע לעברי: "אתם לא רואים?" הם כן רואים.

נכנסים עוד שניים. שכני לי שולחן לוגם תה, לועס חופלה ומעיר בשלחה: "מוקדם מדי. החברה עוד עובדים."

נכנס אחד גבוה, שבי־סער. ספרדי מן הישוב החתיק. בידו מחזיק את הסיר הריק של ארו־חתיצה־הרים, בתוך ס־לרשת, נכנסת גברת בגיל התמידה, מסו־רקת לתפארת. היא מתיישבת ליד השולחן הסמוך. הסדרן קר־רא לי החוצה. "פדיקוריסטית", הוא לוחש, "שייכת לכם, לא?"

פריזרים ושאר ירקנות. האולם נשאר קרח כמעט לחלוטין. הספרים יושבים בשקט. כמו שחקנים וקריינים: מדברים רק בעבודה. עוד דמות מתיישבת בדלת. "כאן הפריזורים?" הוא שואל. הפריזורים נועצים בו מבט כאילו היו רוצים לחפוף את ראשו בתוך קערת־מים ורותחים.

כולם מביטים כבר בשעון. עברה כבר שעה. אפשר היה כבר לגלח ולספר ומגבת בזמן הזה. ועוד לעשות לו מסאז' ומגבת חמה. במסדרון עומדים שניים־שלושה גב־רים אלגנטיים. לא ספרים. אלה הם העסקים אשר צריכים לנאום. מחכים שהאולם יתמלא מעט. הסדרן נכנס לאולם: "רבותי, אבקש לעבור לאולם השני. הערב אין הרבה אורחים, לצערנו. ינאמו לכם יחד עם החברים שבאולם השני."

מישהו מתרעם: בשביל זה הוא בא — לשבת עם סוחר ירקנות? להם יש בעיות משלהם ולספרים בעיות משלהם. איך אפשר לדבר על שתי סדרות־בעיות אלה בנאום אחד?

אך הנאום לא נגע בבעיות הירקנים או הספרים במיוחד. הוא נגע בבעיות־היסוד של הסוחר הזעיר בכלל ושל המדינה עוד יותר בכלל. "הסוחר הזעיר ידע להבדיל בין מעשים והישגים, לבין הבטחות־סרק ריקניות... הוא ידע להעריך כראוי את התפתחות המדינה בהנהגת מפלגת פועלי ארץ־ישראל, את התבססותו והתקדמותו הכל־כלית, שממנה נהנים כל האורחים, ובתוכם גם הסוחרים...".

"סליחה חברה, אפשר לקבל עוד סנדביץ עם נקניק?"

עוד מעט — ויתפוצץ